

Cuprins

- 3 * Libertatea – darul lui Dumnezeu
- 4 * Copilărie
- 5 * Decalogul părinților
- 6 * Dar al lui Dumnezeu... sunt și eu
- 7 * Părintele Arsenie Papacioc
- 8 * Viața Maicii Domnului
- 10 * Maica Domnului și mântuirea lumii
- 11 * Sfânta Scriptură despre...
- 12 * Haina face pe om?
- 14 * Picături de înțelepciune
- 15 * Oare iubesc destul?
- 16 * Răbdarea – o virtute
- 18 * Timp pentru rugăciune
- 19 * Cum merge rugăciunea?
- 20 * Știați că... Fasolea verde
- 21 * Nu fi răzbunător!
- 22 * Sfaturile bufniței
- 23 * Adevărata comoară
- 24 * Povestea cireșului
- 27 * O, om!...
- 28 * Jocuri pentru minte și inimă
- 30 * Rezultatele la concursuri

Revistă coordonată și finanțată de
MĂNĂSTIREA "SP. IOAN CEL NOU" SUCEAVA
Telefon: 0747 318374

REVISTA APARE O DATĂ LA TREI LUNI

Libertatea – darul lui Dumnezeu –

Libertatea este cel mai mare dar pe care ni l-a lăsat Dumnezeu. Voința liberă și conștiința fac parte din zestrea sufletească cea mai de seamă a omului, ea fiind chipul lui Dumnezeu în om.

Atât de mult respectă Dumnezeu libertatea omului, încât niciodată nu-l silește fizic spre binele la care îl cheamă neîncetat. Sfinții Părinți ne spun că Dumnezeu face totul în afară de a constrânge libertatea de voință a omului și voiește ca binele pe care-l săvârșește omul, cu ajutorul Său, să fie și fapta lui personală și, dacă totuși omul va alege răul, să fie răspunzător în fața lui Dumnezeu, pentru că a avut posibilitatea de a nu-l face și totuși l-a făcut din voință proprie.

Pentru a-l ajuta să fie cu adevărat liber și să distingă binele de rău, Dumnezeu lasă omului și un îndreptar moral desăvârșit: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie” (Matei 16,24); „Iată eu astăzi ți-am pus înaintea viața și moartea, binele și răul” (Deuteronom 30,15); „Voiești să te faci sănătos?” (Ioan 5,6) îl întreabă Mântuitorul pe slăbănogul de la scăldătoarea Viteza.

Deci stă în puterea, în voința noastră liberă să alegem binele de rău. Firește, niciun om nu alege răul în locul binelui, ci uneori, alege răul pe care-l consideră a fi bine. Cum se explică aceasta, ne-o arată Sfântul Apostol Pavel: „Căci nu fac binele pe care îl voiesc, ci răul pe care nu-l voiesc, pe acela îl săvârșesc. Iar dacă fac ceea

ce nu voiesc eu, nu eu fac aceasta, ci păcatul care locuiește în mine” (Romani 7, 19-20). Libertatea înseamnă ieșirea din robia păcatului. Libertatea înseamnă viață trăită după voia lui Dumnezeu, care este sfințirea noastră: „Căci voia lui Dumnezeu aceasta este: sfințirea voastră” (I Tesaloniceni 4,3).

Părinții trupești și sufletești au îndatorirea de a educa pe tineri în folosirea libertății, călăuzindu-se permanent de voia lui Dumnezeu.

Adevărata libertate respectă libertatea și drepturile semenilor noștri; adevărata libertate înseamnă viață adevărată; adevărata libertate ne dă puterea de a realiza asemănarea noastră cu Dumnezeu, adică sfințenia vieții.

Omul ieșit din robia păcatului știe să aleagă binele de rău. „Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi folosesc. Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate zidesc” (I Corinteni 10,23).

† PIMEN

fimen

Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților